

yderligere. Nej, den analyse har jeg søreme ikke fået lavet. Det er jo regeringen, der har sagt, at den vil skaffe disse yderligere uddannelsespladser, og vi mener også, at der er brug for flere uddannelsespladser. Om det skal være 60.000, eller hvilket antal det skal være, tør jeg ikke sige. Jeg ved ikke, om regeringen kan svare på, om det netop er dét tal, der er det rigtige.

Vi kunne jo ikke så godt stille en forespørgsel ud fra finanslovaftalen, som jeg kan forstå at Det Konservative Folkeparti har et problem med i forhold til regeringen. Og derfor har vi også valgt i vores dagsordensforslag i dag – som jeg kan forstå at fru Pia Christmas-Møller ikke kan stemme for – at sige, at regeringen skal fremlægge en samlet plan indeholdende en analyse af behovet for voksen- og efteruddannelse i den kommende 10-års-periode, overvejelser over, hvilke former for voksen- og efteruddannelser der er behov for i de kommende årtier som følge af internationaliseringen og udviklingen af informationssamfundet, overvejelser over, hvordan der fortsat kan ske en udvikling inden for voksen- og efteruddannelsesområdet, altså hvordan man kan udvikle området, forslag til finansiering og forslag til, hvilke rettigheder til uddannelse man skal have.

De to første pinde lever netop op til det, som jeg kan forstå at også fru Pia Christmas-Møller er optaget af: for det første spørgsmålet om, hvor stort behovet er – vi er enige i, at det spørgsmål kan og skal stilles – og for det andet om, på hvilket område der er et særligt behov. Det sidste spørgsmål håber jeg at arbejdsministeren vender tilbage til i sin senere replik, for vi mener, det er vigtigt, når man skal lave planerne for VEU, at man også tager højde for, at man selvfølgelig skal kende behovet, inden man siger, hvad man vil gøre for at løse det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg beder også om ordet i forbindelse med denne behovsdiskussion, for jeg er grundlæggende enig i, at det selvfølgelig er vigtigt at kende behovet i årene fremover. Men jeg er ikke i tvivl om, at behovet for de 60.000 pladser virkelig er til stede. Der er trods alt nogle ting, vi ved.

Vi ved bl.a., at der kommer nogle faldende ungdomsårgange, og at de unge, der så ikke kommer, jo altså heller ikke bærer ny viden med ud på arbejdsmarkedet – hvis man kan udtrykke det på den måde.

Vi ved også, at når vi når frem til efter årstusindskiftet, er der nogle meget store årgange, der forlader arbejdsmarkedet og tager noget viden med sig – det er jo også en kendsgerning.

Og dér har vi altså en lidt anden opfattelse i Socialdemokratiet, end man har i den borgerlige lejr her i huset, for dér er svaret jo, at de ældre skal blive længere på arbejdsmarkedet.

Det er ikke det svar, vi har; vi har et andet svar. Vi har det svar, at for at kompensere for de problemer, som ganske givet medfølger dér, skal vi uddanne nogle af den million mennesker, der ingen uddannelse har. Der er jo dér, vi skal kompensere, og derfor er jeg ikke i tvivl om behovet.

Jeg vil i øvrigt sige om hele finansieringsdebatten, at det jo ikke er overraskende, at Venstre og De Konservative taler om brugerbetaling. Men fru Ulla Tørnæs glemte én ting, da hun sagde, at indførelse af brugerbetaling medfører, at uddannelsesinstitutionerne skal optage alle, der opfylder optagelseskravene, og det var, hvad det så er for optagelseskrav. Det er jo bl.a. et økonomisk krav, altså et krav om, at man evner at betale for sin egen uddannelse. Det er jo det, dette her handler om, kan jeg høre på det hele: at de kortuddannede og de, der ikke har nogen uddannelse – dvs. de, der ikke har ligget samfundet til byrde på dette område tidligere – skal betale regningen selv.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det, der får mig herop, er også både fru Ulla Tørnæs og senere fru Pia Christmas-Møller, som begge er inde på brugerbetaling, og som åbenbart henviser til deres finanslovaftale, som skulle bevirke, at de dermed mener at kunne gennemtvinge, at den brugerbetaling, som er deres kongstanke, så skal gennemføres, hvis der skal laves en eller anden ordning her.

Jeg kunne da godt tænke mig også at høre fra nogle af dem, der har været med i finanslovaftalen fra regeringens side, om de faktisk mener, at det er rigtigt, som det blev udlagt af fru Pia Christmas-Møller og fru Ulla Tørnæs, at finanslovaftalen faktisk låser dem fast, så de ikke er i stand til at lave noget fornuftigt sammen med f.eks. SF og Enhedslisten på dette område.

For jeg tror, at vi trods alt på det her område har nogle holdninger, så vi ligger nærmere hinanden, end det, som vi hører fra fru Ulla Tørnæs, som er for 100 pct. brugerbetaling; de eneste, der så reelt får en chance for at få en